

English In-trend

ภาษาอังกฤษเกาะติดสถานการณ์

by *foofoo*

4.0

ไทยแลนด์ 4.0 เป็นคำที่เราได้ยินได้ฟังจนคุ้นหู ทำไม่ต้อง 4.0? เหมือนเกรดที่อาจารย์ให้นักเรียนหรือไม่ คำตอบคือ ไม่ใช่ แต่อาจเป็นความบังเอิญที่ตัวเลขมาตรงกัน 4.0 เป็นตัวเลขที่อ้างอิงเศรษฐกิจแต่ละยุคแต่ละสมัยของประเทศ

ยุค 1.0 เป็นยุคเศรษฐกิจกสิกรรม (Agriculture Economy Era)

เศรษฐกิจประเทศไทยขับเคลื่อนด้วยภาคการเกษตร โดยเน้นการส่งออกข้าว (Rice Exporter) เป็นหลัก แต่การส่งออกทรัพยากรการเกษตรก็เป็นธุรกิจที่มีความผันผวน (Fluctuation, Volatility) จากราคาโภคภัณฑ์โลก (World Commodity Price) ทำให้ตลาดมีการแข่งขันสูง (Highly Competitive Market)

ยุค 2.0 คือ ยุคอุตสาหกรรมเบา (Light Industry Era)

ไทยเริ่มพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตมากขึ้น เริ่มต้นจากอุตสาหกรรมการผลิตที่มีความซับซ้อนไม่มาก เช่น อุตสาหกรรมสิ่งทอ (Garment Industry) อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร (Food Processing Industry) โดยจุดเด่นของยุคนี้คือการมีต้นทุนค่าแรง (Low / Cheap Labor Cost) ที่ถูกกว่าประเทศที่เป็นฐานการผลิตอื่น ยุคนี้ได้สร้าง

รายได้ให้ประเทศมากขึ้น และรายได้ต่อหัวประชากร (Per Capita Income) ก็ค่อยๆ ขยับตัวสูงขึ้น

ยุค 3.0 ยุคอุตสาหกรรมเพิ่มมูลค่า (Value Added Industry)

เมื่อค่าแรงขั้นต่ำของประเทศปรับตัวสูงขึ้นตามรายได้ประชากรและเงินเฟ้อ (Inflation) ทำให้อุตสาหกรรมที่มีความซับซ้อนน้อยแข่งขันได้ยากขึ้นเรื่อยๆ จึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาขึ้นไปเป็นอุตสาหกรรมที่มีการเพิ่มมูลค่า และใช้นวัตกรรมมากขึ้น ยกตัวอย่างเช่น อุตสาหกรรมยานยนต์ (Automobile Industry) อุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Industry)

ยุค 4.0 ยุคนวัตกรรม (Innovation Era / Digital Economy)

นี่คือยุคปัจจุบันที่เป็นเป้าหมายของประเทศ โดยรัฐบาลมียุทธศาสตร์ที่จะนำประเทศไทยให้ก้าวเข้าสู่ระดับประเทศที่พัฒนาแล้ว อุตสาหกรรมมีความแข็งแกร่งในการแข่งขันได้ในระดับโลก เปลี่ยนจากที่เคยเป็นผู้รับจ้างผลิตมาเป็นเจ้าของแบรนด์ และนวัตกรรม และรายได้ต่อหัวและคุณภาพชีวิตของประชากรต้องสูงขึ้นด้วย โดยมีกรอบเวลาในการบรรลุเป้าหมายนี้ภายในปี 2032 หรืออีกประมาณ 12 ปีข้างหน้า ภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.

2560-2579) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals-SDGs)

**ปัจจุบันประเทศไทยอยู่ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (National Economic and Social Development Plan) ฉบับที่ 12 พ.ศ.2560-2564 โดยได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” (Sufficiency Economy) มาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาประเทศ

ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ครั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (National Economic and Social Development Committee) ได้จัดทำบนพื้นฐานของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ซึ่งเป็นแผนแม่บทหลัก (Master Plan) นอกจากนี้ ยังได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนา (Partnership Development) ทุกภาคส่วนทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวาง และต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาเพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” (Stability, Prosperity and Sustainability)

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไว้ทั้งหมด 10 ยุทธศาสตร์** ดังต่อไปนี้

1. การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ Strengthening and Realizing the Potential of Human Capital
2. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม Strategy for Creating a Just Society and Reducing Inequality

3. ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน Strategy for Strengthening the Economy and Underpinning Sustainable Competitiveness

4. ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน Strategy for Environmentally-Friendly Growth for Sustainable Development

5. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน Strategy for Reinforcing National Security for the Country's Progress towards Prosperity and Sustainability

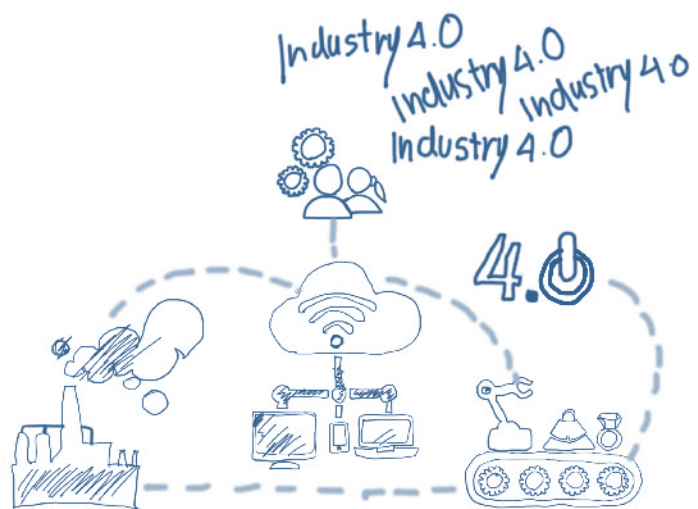
6. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย Strategy for Public Administration, Corruption Prevention, and Good Governance in Thai Society

7. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ Strategy for Advancing Infrastructure and Logistics

8. ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม Strategy for the Development of Science, Technology, Research, and Innovation

9. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ Strategy for Regional, Urban, and Economic Zone Development

10. ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา Strategy for International Cooperation for Development

INDUSTRY 4.0

ควบคู่ไปกับการก้าวสู่เศรษฐกิจยุค 4.0 เทคโนโลยีการสื่อสารไร้สายกำลังก้าวไปสู่ยุค 5G (5th Generation) ซึ่งจะนำไปสู่ยุค Digital Economy ได้อย่างเต็มรูปแบบ

ยุค 1G (1st Generation) เป็นยุคที่ใช้ระบบอนาล็อก (Analog) โดยใช้สัญญาณวิทยุ (Radio Wave) ในการส่งคลื่นเสียงไม่สามารถส่งผ่านข้อมูลใดๆ ได้ทั้งสิ้น แม้แต่การรับ-ส่ง SMS (Short Messages) โดยในยุคนี้โทรศัพท์มือถือถือราคาเหยียบแสน และมีขนาดใหญ่ไม่สะดวกในการพกพา หลายท่านคงจำได้ที่เราเรียกโทรศัพท์เคลื่อนที่รุ่นช่วงปี 1980-1990 ว่ารุ่นกระตักน้ำ

ยุค 2G (2nd Generation) เป็นยุคที่เปลี่ยนจากการส่งคลื่นวิทยุแบบอนาล็อกมาเป็นรหัสดิจิทัล (Digital Code) แทน ด้านข้อมูลก็เริ่มสามารถส่งข้อความ SMS ได้ นอกเหนือจากการโทรออก-รับสายยังมีการบริการอื่นๆ อาทิ การเปิดให้ดาวน์โหลดเสียงเรียกเข้า และรูปภาพ (Ringtone and Wallpaper Downloading) ซึ่งในยุคนี้อยู่ระหว่างปี 1990-2000 โดยถือเป็นยุคเฟื่องฟูของโทรศัพท์มือถือภายใต้ระบบมาตรฐานคลื่นความถี่ GSM (Global System for Mobile Communication) ซึ่งทำให้เราสามารถเข้าเว็บไซต์ เล่นอินเทอร์เน็ตได้ แต่ความเร็วยังมีจำกัด และไม่สามารถรองรับไฟล์ที่มีขนาดใหญ่ได้ โทรศัพท์มือถือมีขนาดเล็กลงมากเมื่อเทียบกับ ยุคแรก แต่ก็ยังเป็นแบบปุ่มกด (Touch Phone)

ยุค 3G (3rd Generation) เทคโนโลยีการสื่อสารในยุคที่ 3 ซึ่งมีความโดดเด่นในเรื่องของความเร็วในการเชื่อมต่อ และการรับ-ส่งข้อมูลด้วยความเร็วสูง เพื่อรองรับการใช้งานกับอุปกรณ์สมัยใหม่ (Smart Devices, Smart Phone) และสามารถส่งข้อมูลทั้งภาพ และเสียงในระบบไร้สาย (Multi Media) ไม่ว่าจะเป็นการสนทนาผ่านวิดีโอคอล (Video Call, Video Conference) นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดการบริการที่เรียกว่าแอปพลิเคชัน (Application) อีกด้วย ยุคนี้อยู่ในช่วงประมาณปี 2000-2012 โทรศัพท์มือถือกลายเป็นสิ่งจำเป็น และราคาเริ่มลดลงมากเนื่องจากมีผู้ผลิตมากมายขึ้น รูปแบบโทรศัพท์ก็เปลี่ยนจากแบบปุ่มกด เป็นแบบเลื่อนหน้าจอ (Screen-Sliding Phone)

ยุค 4G (4th Generation) ถือได้ว่าเป็นยุคปัจจุบันสำหรับประเทศไทย มีความเร็วกว่ายุค 3G ถึง 10 เท่า เป็นเทคโนโลยีบรอดแบนด์ไร้สายความเร็วสูง (High Speed Broad Band) โดยยุค 4G ของไทยเริ่มมีใช้ตั้งแต่ประมาณปี 2012 จนถึงปัจจุบัน

สำหรับเทคโนโลยี 5Gที่กำลังจะมาทดแทนเทคโนโลยี 4G จะไม่จำกัดแค่มือถือเท่านั้น แต่จะรวมถึงอุปกรณ์ทุกชนิดที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้ (Internet of Things - IoT) อาทิ รถยนต์ไร้คนขับ (Self-drive Car) การผ่าตัดทางไกล (Remote Operation) และหุ่นยนต์ (Robots) ที่จะเข้ามาช่วยงาน และทดแทนการทำงานทั้งในภาคธุรกิจ อุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้มากขึ้นๆ และรวมถึงช่วยให้เกิดการใช้เทคโนโลยีการผสมผสานโลกเสมือนเออาร์ (Augmented Reality - AR) และเทคโนโลยีความเป็นจริงเสมือนวีอาร์ (Virtual Reality - VR) ในกิจกรรมต่างๆ อาทิ การสำรวจภาคสนาม (Field Operations, Field Exploration) การสาธารณสุขทางไกล (Remote Public Health Services) ความบันเทิง (Entertainment) และทอส่งข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) เพื่อช่วยพัฒนาศักยภาพของระบบค้าปลีก (Retail Business) การซื้อของออนไลน์ (E-Commerce) รวมถึงการใช้งานต่างๆ ของออฟฟิศอัจฉริยะ (Smart Office) และนำไปสู่ระบบเมืองอัจฉริยะ (Smart Cities) ในอนาคต

การที่ข้อมูลสามารถมีการเข้าถึง และเผยแพร่ได้อย่างรวดเร็วทางสื่อสังคม (Social Media) ไม่ว่าจะเป็นเฟซบุ๊ก (Face book) ไลน์ (Line) อินสตาแกรม (Instagram) หรือทวิตเตอร์ (Twitter) นำมาซึ่งอันตรายทางโลกไซเบอร์ (Cyber World Danger) กับทุกวัย และอาชีพ ข่าวปลอม (Fake News) ที่ส่งต่อ/แบ่งปัน (Share) จนเข้าใจว่าเป็นเรื่องจริง ก่อให้เกิดความเสียหายมากจนถึงระดับมหาดต ดังนั้นควรต้องใช้วิจารณญาณในการอ่าน ใช้ หรือส่งต่อข้อมูลด้วยความระมัดระวังมากๆ อย่างที่พูดกันว่า “เช็กก่อนแชร์” หรือ “ชัวร์ก่อนแชร์” เหนืออื่นใดอย่าเสพ/ติดกับโลกออนไลน์ตลอดเวลาจนลืมให้เวลากับคนรอบข้าง อีกทั้งยังมีการศึกษาออกมาแล้วว่า มีผลเสียต่อสุขภาพร่างกายด้วย

**ข้อมูลอ้างอิง: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี้

